

[Udenrigsministeren]

andre af de lande, der har fremsat anmodninger. Hvis vi således imødekommer ønskerne om at lave en kulturaftale med Cuba, er der derfor ingen tvivl om, at det vil føre til, at der kommer en lang stribe anmodninger fra andre lande, herunder de lande, der tidligere har anmodet om kulturaftaler. Jeg kan nævne lande som Mexico, Brasilien, en række arabiske og afrikanske lande og også flere asiatiske lande, f.eks. et land som Thailand, lande, der er knyttet til Danmark med stærke bånd, bånd, der bygger på historiske traditioner, som jo i praksis ville kunne danne grundlag for et relevant kultursamarbejde.

Det argument, der mest overbevisende kan anvendes helt generelt for det nødvendige i at lave aftaler med de socialistiske lande, med hvilke vi har behov for et bredere kulturelt samarbejde, er jo, at deres samfundsopbygning med stive bureaukratiske systemer kræver et aftalegrundlag, for at man overhovedet kan sætte et samarbejde i gang. Men dette argument synes ikke helt så fremtrædende i det foreliggende tilfælde. De cubanske myndigheder har selv i 1985 foreslået ambassaden i Havana en lang række kulturelle foranstaltninger dels i Cuba, dels i Danmark, uden at det skulle bygge på et egentligt aftalegrundlag, og det er da klart, at vi fra dansk side i det omfang, som vore begrænsede midler tillader det, vil se positivt på disse forslag.

Så skal jeg endelig bemærke, at hvis man fra dansk side måtte finde anledning til at indgå enkelte nye kulturaftaler ud over dem, vi har i dag, så skulle det da ske efter en samlet afvejning af en lang række hensyn til saglige danske interesser og behov for sådanne aftaler, sammenholdt selvfølgelig med, hvad sådanne aftaler indebærer af finansielle konsekvenser. Og jeg tror ikke, at Cuba ville rangere voldsomt højt på sådan en prioriteringsliste.

Forslagsstillerne henviser også til tekniskvidenskabelige samarbejdsaftaler med Cuba, som andre vesteuropæiske lande har indgået, selv om de ikke har en kulturaftale, og sådan en aftale er rent faktisk indgået mellem Danmark og Cuba i 1977. I henhold til den aftale mødes en blandet kommission hvert andet år, og aftalen fungerer til begge parter tilfredshed inden for de begrænsede muligheder, der jo eksisterer for økonomisk og industrielt samarbejde med Cuba.

Stinus (RV):

Det radikale venstre ser positivt på forslaget om et initiativ til forhandlinger om en kulturaftale med Cuba. Vi vil dog gerne se på forslaget sammenhæng med det mønster, der tegner sig for indgåede kulturaftaler i det hele taget. Eller sagt på en anden måde: hvorfor har Danmark kulturaftaler med en række lande og ikke med en hel masse andre lande, som vi da også må være interesserede i at have kulturelle forbindelser med – og sikkert også har?

Vi deler fuldt ud forslagsstillernes synspunkt, at Cuba er et land, vi bør kende langt bedre, end tilfældet er i dag, og det samme gælder hele den geografiske region, hvor Cuba ligger.

Forslagsstillerne omtaler Cubas ensidige afhængighed af Sovjetunionen, en afhængighed, som i høj grad skyldes USAs politik over for Cuba, en politik, som nu desværre gentages over for Nicaragua, hvor man kan frygte at slutresultatet bliver det samme. Jeg deler den opfattelse, at Cuba og cubanerne på mange måder kunne tænke sig at være mindre afhængige af Sovjetunionen og også af den grund gerne ser så mange forbindelser med Vesteuropa som muligt. Måske kan en kulturaftale være medvirkende til noget sådant, og også af den grund ser det radikale venstre positivt på forslaget. En kulturaftale skal naturligvis virke begge veje: cubansk kultur til Danmark og dansk kultur og livsform til Cuba.

Som nævnt vil vi gerne høre lidt mere om det, man kan kalde Danmarks kulturaftalpolitik. Vi vil naturligvis også gerne have en vurdering af, om en kulturaftale vil kunne stimulere kulturelt samarbejde eller den i virkeligheden ingenting betyder. Vi vil også gerne vide noget om økonomien i kulturaftalerne. Endelig vil vi gerne vide noget om, i hvilken udstrækning Danmark lever op til allerede indgåede kulturaftaler, og hvordan vore aftalepartnere lever op til dem. Det er alt sammen noget, vi kan se på under udvalgsarbejdet, hvor naturligvis også udenrigsministerens bemærkninger i dag vil indgå i vore overvejelser, herunder udenrigsministerens ønsker om en samlet afvejning.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at det radikale venstres forholdsvis positive indstilling til dette konkrete forslag ikke automa-